

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	18
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	22
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	25
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	26

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 49/07

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy i w jakim zakresie sąd drugiej instancji jest związany zarzutami podniesionymi w apelacji?”

III CZP 50/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe i o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 91, poz. 870) jest przepisem szczególnym (*lex specialis*) w stosunku do przepisu art. 31 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece; innymi słowy: czy od dnia 1 maja 2004 r. wystarczającą podstawą wpisu hipoteki na rzecz banku jest – obok dokumentów bankowych wymienionych w art. 95 ust. 1 prawa bankowego – oświadczenie właściciela nieruchomości o ustanowieniu hipoteki na rzecz banku lub o zmianie treści już wpisanej hipoteki złożone w zwykłej formie pisemnej bez notarialnego poświadczenia podpisu właściciela?”

III CZP 51/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy badanie upływu terminu spełnienia świadczenia wskazanego w tytule wykonawczym w postaci orzeczenia sądowego należy do organu egzekucyjnego, czy też kwestia ta badana jest wyłącznie przez sąd w postępowaniu klauzulowym?”

III CZP 52/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 174 § 2 k.p.c. ma zastosowanie w postępowaniu wieczystoksięgowym w związku z art. 13 § 2 k.p.c.?”

III CZP 53/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wnioski o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych niezachowania terminu do odrzucenia spadku, gdy został on już złożony w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku zakończonym wydaniem postanowienia stwierdzającego nabycie przy braku rozstrzygnięcia zatwierdzającego lub oddalającego ten wniosek?”

III CZP 54/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest kumulacja roszczeń przewidzianych w treści przepisu art. 448 k.c., tj. roszczenia o przyznanie pokrzywdzonemu odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z roszczeniem o zasądzenie od pozwanego

na wskazany przez powoda cel społeczny odpowiedniej sumy pieniężnej?”

III CZP 55/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą poprzez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności w trybie art. 1214 § 2 k.p.c. w sytuacji, gdy w wyroku tym jako dłużnik wskazana została wyłącznie państwowa jednostka budżetowa, z której działalnością wiąże się stwierdzone w tym wyroku roszczenie, a nie został wskazany Skarb Państwa i jego właściwa jednostka organizacyjna?”

III CZP 56/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa o wyłączenie współnika (art. 266 k.s.h.) jest sprawą o prawo majątkowe?”

III CZP 57/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy termin określony w przepisie art. 841 § 3 k.p.c. stosuje się do postępowań egzekucyjnych wszczętych przed wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004 r. Nr 172, poz. 1804), tj. przed dniem 5 lutego 2005 r.?”

III CZP 58/07

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy i w jakim zakresie podniesienie przez pozwanego zarzutu potrącenia przerywa bieg terminu przedawnienia wierzytelności przedstawionej do potrącenia?”

III CZP 59/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest uregulowanie wzajemnych stosunków pomiędzy wspólnotą mieszkaniową, a właścicielem jednego z lokali i współwłaścicielem części wspólnych budynku określających zasady korzystania z części wspólnych budynku przez tego współwłaściciela w drodze odpłatnej umowy cywilnoprawnej?”

III CZP 60/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odpowiednie obniżenie ceny sprzedaży kwatery lub lokalu mieszkalnego ustalonej na podstawie wartości rynkowej określonej przez rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 85, poz. 433 ze zm.) o treści obowiązującej przed zmianą wprowadzoną art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055), stosuje się także do war-

tości prawa własności ułamkowej części gruntu przypadającej na lokal mieszkalny stanowiący wraz z udziałem w gruncie odrębną nieruchomość?”

III CZP 61/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest ponowne powództwo o ustalenie uprawnienia do lokalu socjalnego wytoczone na podstawie art. 35 ust. 2 i 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) z powołaniem się na nową podstawę faktyczną w postaci nowego postępowania egzekucyjnego o opróżnienie lokalu mieszkalnego oraz w postaci nowych okoliczności związanych z sytuacją dłużnika wskazanych w art. 14 ust. 4 wskazanej ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. w sytuacji, w której sąd rozpoznał merytorycznie wyrokiem powództwo o ustalenie uprawnienia do lokalu socjalnego, wskazane w powołanych powyżej przepisach?”

III CZP 62/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego można uznać za niedozwolone postanowienie umowne, które nie wiąże konsumenta, jedynie część regulacji zawartej w umowie ubezpieczenia zaopatrzenia dzieci, określającej zasady wzrostu nominalnej sumy ubezpieczenia w okresie trwania tej umowy?”

III CZP 63/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie zaniechania orzeczenia przez sąd w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu mieszkalnego o prawie do lokalu socjalnego na skutek ustalenia, że zobowiązany do opróżnienia lokalu nie jest lokatorem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) dopuszczalna jest apelacja pozwanego skarżająca wyrok jedynie w części «nie przyznającej lokalu socjalnego» ze względu na zaniechanie orzeczenia o prawie do lokalu socjalnego, czy jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.?”

III CZP 64/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasada wyrażona w art. 451 k.c. ma zastosowanie do sposobu spłaty zobowiązań zaciąganych przez syndyka masy upadłości z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w toku postępowania upadłościowego?”

III CZP 65/07

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zdolność wspólnoty mieszkaniowej do nabywania praw i obowiązków (art. 6 ustawy o własności lokali z dnia 24 czerwca

1994 r., tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 z późn. zm.) na swoją rzecz jest równoznaczna ze zdolnością do nabywania ich do wspólnego majątku właścicieli lokali wchodzących w skład określonej nieruchomości?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 137/06 – z dnia 3 kwietnia 2007 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Sąd drugiej instancji, który oddalił apelację, jest sądem orzekającym ostatecznie co do istoty sprawy w rozumieniu art. 405 zdanie drugie k.p.c., właściwym do wznowienia postępowania na podstawach określonych w art. 403 k.p.c.

III CZP 22/07 – z dnia 12 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Osobie, której w okresie obowiązywania ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61 ze zm.) przydzielono dom jednorodzinny na warunkach spółdzielczego prawa do lokalu takiego jak w spółdzielni budowlano – mieszkaniowej, przysługuje roszczenie o przeniesienie własności domu wraz z prawem do działki na podstawie art. 17¹⁴ i stosowanego w drodze analogii art. 52 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.).

III CZP 26/07 – z dnia 12 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Jeżeli statut fundacji dopuszcza jego zmianę, nie jest wykluczona zmiana tych postanowień, które zgodne są z oświadczeniem woli o ustanowieniu fundacji i dotyczą wymagań innych niż okre-

ślone w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 ze zm.).

III CZP 158/06 – z dnia 13 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

Rygor określony w art. 130² § 3 k.p.c. nie ma zastosowania w sytuacji, gdy apelację wnosi sama strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

III CZP 21/07 – z dnia 13 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Po przystąpieniu Polski do Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych sporządzonej w dniu 5 października 1961 r. w Hadze (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) jedyną czynnością wymaganą w celu poświadczenia autentyczności podpisu, charakteru, w jakim działała osoba, która podpisała dokument oraz, w razie potrzeby, tożsamości pieczęci lub stempla, jakim został on opatrzony, jest dołączenie apostille określonej w art. 4 Konwencji. Nie zwalnia to sądu z obowiązku badania, czy dokument opatrzony apostille spełnia, określone w prawie państwa, w którym dokument został sporządzony, wymagania dotyczące formy danej czynności prawnej.

III CZP 23/07 – z dnia 13 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Jeżeli korzystanie z trwałego i widocznego urządzenia nastąpiło przed dniem 27 maja 1990 r., bieg zasiedzenia służebności grunтовой obciążającej nieruchomości, która do tego dnia była przedmiotem własności państwowej i z tym dniem z mocy prawa stała się

mieniem komunalnym, rozpoczyna się dnia 27 maja 1990 r.

III CZP 29/07 – z dnia 13 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Zaliczenia wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego na poczet ceny sprzedaży nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, nabywanych w okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 7 października 2005 r., dokonuje się zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418 ze zm.).

III CZP 139/06 – z dnia 18 kwietnia 2007 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne Rzecznika Praw Obywatelskich

Prawo rybołówstwa obciążające wody państwowe na podstawie art. 16 ukazu z dnia 2 marca (19 lutego) 1864 r. o urządzeniu włościąń nie wygasło z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 1962 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158 ze zm.). Nie może być ono jednak wykonywane od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357 ze zm.).

III CZP 162/06 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Wykładnia prawa dokonana przez Sąd Najwyższy (art. 398²⁰ k.p.c.) może uzasadniać powołanie przez stronę nowych faktów i dowodów (art. 381 k.p.c.).

III CZP 6/07 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Przepis art. 397 § 2 k.p.c. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) ma zastosowanie także w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

III CZP 11/07 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

1. Zarządzenie przewodniczącego o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odrębnym nie wiąże sądu.

2. Rozpoznanie sprawy w innym postępowaniu wymaga zarządzenia przewodniczącego lub postanowienia sądu.

III CZP 12/07 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Opłata stosunkowa, o której mowa w art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.), ulega podwyższeniu za każdy następny zastosowany sposób egzekucji, bez względu na jego skuteczność.

III CZP 14/07 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o udzielenie zabezpieczenia majątkowego, zawarte w piśmie rozpoczynającym postępowanie, podlega opłacie w wysokości stałej w kwocie 30 zł (art. 19 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 20 ust. 1 i art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

III CZP 16/07 – z dnia 19 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Sąd może na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. z urzędu zmienić prawomocne postanowienie komornika, którym wadliwie ustalono wysokość opłaty egzekucyjnej.

III CZP 138/06 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Od pozwu w postępowaniu upominawczym w sprawie gospodarczej, do której mają zastosowanie przepisy o postępowaniu uproszczonym, pobiera się opłatę stałą określoną w art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

III CZP 19/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Remitent, który po udzieleniu indosu pełnomocniczego stał się posiadaczem weksła, jest uprawniony do dochodzenia praw z weksła, choćby nie przekreślił swojego indosu.

III CZP 20/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Apelacja sporządzona przez adwokata, w której zaskarżeniem objęto dwa roszczenia, a wnioskiem apelacyjnym tylko jedno z nich, podlega odrzuceniu wyłącznie w części niezawierającej wniosku apelacyjnego (art. 370¹ k.p.c.).

III CZP 27/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Umowa przeniesienia własności części nieruchomości, objętej oddzielną księgą wieczystą, bez jednoczesnego podziału znajdującego się na niej budynku, jest nieważna.

III CZP 28/07 – z dnia 27 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku:

„Czy w ramach sukcesji uniwersalnej, jaką było nabycie w trybie art. 113 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe przedsiębiorstwa postawionego w stan upadłości, jego nabywcy przysługiwało uprawnienie do złożenia wniosku o wpis prawa użytkowania wieczystego nieruchomości i odrębnej własności budynku na jego rzecz w sytuacji, gdy prawa te:

1. zostały ujawnione w księdze wieczystej na rzecz przedsiębiorstwa upadłego w wyniku wniosku złożonego po dacie jego sprzedaży przeprowadzonej w trybie powołanego wyżej przepisu?

2. nie stanowiły przedmiotu wyszczególnionego w tejże umowie sprzedaży?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CZP 104/06 – postanowienie z dnia 8 listopada 2006 r.

Przepis art. 397 § 2 zdanie drugie k.p.c. nie ma zastosowania przy rozpoznawaniu skargi na postanowienie referendarza sądowego o kosztach procesu.

II CSK 205/06 – wyrok z dnia 14 listopada 2006 r.

Jeżeli po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty okaże się, że zobowiązanie wekslowe pozwanego nie powstało, sąd powinien uwzględnić powołany w pozwie stosunek podstawowy także wtedy, gdy podstawą żądania powoda był weksel wystawiony w celu zabezpieczenia innego stosunku prawnego łączącego strony.

I CSK 299/06 – wyrok z dnia 1 grudnia 2006 r.

Posiadacz weksla opiewającego na walutę nie będącą walutą miejsca płatności może zażądać od pozostającego w zwłoce dłużnika zapłaty sumy wekslowej w walucie krajowej, jeżeli nie umieszczono odmiennego zastrzeżenia na wekslu.

V CNP 132/06 – wyrok z dnia 4 stycznia 2007 r.

Przesłanką stwierdzenia na podstawie art. 424¹ k.p.c. niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest jego wydanie w następstwie rażąco wadliwej wykładni bądź oczywiście niewłaściwego zastosowania prawa, którego rozumienie nie budzi żadnych wątpliwości.

V CSK 396/06 – wyrok z dnia 4 stycznia 2007 r.

Świadczeniami zdrowotnymi, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) oraz w art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentysty (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943 ze zm.) objęte zostały w zasadzie stany nagłe i niespodziewane, których nie można przewidzieć (np. pacjenci z udarem mózgu, zawałem serca, poszkodowani w wypadkach drogowych). Nie są nimi zabiegi, które wprowadzie ratują życie, jednak stosowane są u chorych leczonych przewlekłe, wymagających regularnego poddawania się zabiegom medycznym.

I CSK 434/06 – postanowienie z dnia 21 marca 2007 r.

1. Wniosek o stwierdzenie, na podstawie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego, sąd pierwszej instancji rozpoznaje na posiedzeniu jawnym z udziałem wyłącznie wnioskodawcy.

2. W postępowaniu o stwierdzenie wykonalności, prowadzonym na podstawie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, interwencja uboczna nie jest dopuszczalna.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 19/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy wskazany w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. Nr 126, poz. 1068 z późn. zm.) «sprzęt» obejmuje swoim zakresem wyłącznie materialne urządzenia techniczne skonstruowane z elementów elektronicznych?

2) Czy «przystosowanie» sprzętu wskazane w art. 2 pkt 6 cyt. wyżej ustawy obejmuje wszelkie czynności zmierzające do skorzystania z usług chronionych bez upoważnienia usługodawcy?»

I KZP 20/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy właściwość funkcjonalna sądu rejonowego, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora w przedmiocie środka zapobiegawczego (art. 252 § 2 k.p.k.), obejmuje również rozpoznanie zażalenia na postanowienie prokuratora w przedmiocie wniosku o zmianę lub uchylenie środka zapobiegawczego, a jeżeli tak to czy w zakres tej właściwości wchodzi rozpoznanie zażalenia na każde postanowienie prokuratora wydane w wyniku rozpoznania wniosku o zmianę lub

uchylenie środka, czy też rozpoznanie zażalenia jedynie na postanowienie pozytywne, tj. uwzględniające wniosek?”

I KZP 21/07

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wyrażenie przez sąd dyscyplinarny zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej sądowej otwiera drogę do stosowania wszystkich instytucji kodeksu postępowania karnego, w tym również tymczasowego aresztowania, czy też zezwolenie na zatrzymanie sędziego lub tymczasowe aresztowanie wymaga odrębnej decyzji sądu dyscyplinarnego?”

I KZP 22/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji wydane na etapie postępowania przygotowawczego w przedmiocie odmowy nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, tj. postanowieniu prokuratora o zabezpieczeniu majątkowym podlega rozpoznaniu przez sąd odwoławczy według przepisów kodeksu postępowania wykonawczego (art. 20 § 3 k.k.w.) czy też według kodeksu postępowania karnego (art. 30 § 2 k.p.k.)?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 3/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:

„1. Czy pokrzywdzonemu nie będącemu stroną postępowania przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienia wydane w trybie art. 339 § 3 pkt 1 i 2 k.p.k.?

2. Jakie są skutki postanowienia wydanego w następstwie rozpoznania zażalenia w sytuacji, gdyby zażalenie to nie przysługiwało?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 4/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Nie ponosi odpowiedzialności karnej na podstawie art. 233 § 1 k.k. osoba, która przesłuchana została w charakterze świadka wbrew wynikającemu z art. 313 § 1 k.p.k. nakazowi przesłuchania jej jako podejrzanego.

I KZP 5/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu:

„Czy treść art. 39 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127), który stanowi, iż do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 28 ustawy wymienionej w art. 41 (tu: ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 288 z późn. zm.) wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem sądu do dnia wejścia

w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, oznacza, iż przepisy zawarte w art. 28 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego nadal pozostają w mocy, pomimo kategoriycznego brzmienia art. 41 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z którym: traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68 i Nr 23, poz. 188), który wskazuje, iż wolą ustawodawcy była derogacja całej ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego. W wypadku pozytywnej odpowiedzi na tak postawione pytanie, to czy art. 39 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego stanowi *lex specialis* w stosunku do ogólnej zasady wyrażonej w art. 4 § 4 Kodeksu karnego, przy założeniu, że zarzucony oskarżonemu czyn *de lege lata* nie jest już zabroniony pod groźbą kary, czy też w tym wypadku stosować część ogólną ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz.533, z późn. zm.)”?

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 6/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego:

„Czy przez «uzyskane dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego» w rozumieniu art. 19 ust. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.) należy rozumieć tylko dowody popełnienia przestępstw wymienionych w katalogu z art. 19 ust.1 tej ustawy i odnoszące się

jedynie do osoby, wobec której zarządzono kontrolę operacyjną?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 7/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Spółka cywilna nie należy do wymienionych w art. 9 § 3 k.k.s. (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy Kodeks karny skarbowy i niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 178, poz. 1479) jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, gdyż nie posiada zdolności prawnej w rozumieniu prawa cywilnego.

I KZP 8/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy jest wygraną w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy o grach i zakładach wzajemnych z 29 lipca 1992 r. wygrana w postaci punktów kredytowych w ramach opłaconego czasu gry umożliwiająca wykorzystanie zdobytych punktów w następnej grze po dokonaniu stosownej opłaty?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/07 – z dnia 26 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

W wypadku gdy materiał dowodowy, na podstawie którego orzeczono w przedmiocie odpowiedzialności karnej jednego ze sprawców czynu, miałby stanowić podstawę dowodową orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności karnej także i innego współsprawcy (podżegacza lub pomocnika) tego samego czynu, sędzia, który dokonał oceny dowodów w odniesieniu do jednej z tych osób,

powinien być wyłączony od udziału w sprawie dotyczącej pozostałych, z uwagi na istnienie okoliczności, która „mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności” w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 381/06 – postanowienie z dnia 14 lutego 2007 r.

W układzie procesowym, w którym sąd uprawniony do wydania wyroku łącznego rozważał możliwość orzeczenia kary łącznej za przestępstwa popełnione w warunkach temporalnych, określonych w art. 85 k.k. (a więc pozwalających na wymierzenie kary łącznej) i połączył węzłem kary łącznej, kary wymierzone za niektóre z tych przestępstw, zaś odmówił połączenia kar wymierzonych za inne przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, co znalazło wyraz w częściowym umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., nie dochodzi do naruszenia zasady *ne bis in idem* także w sytuacji, gdy wymierzona kara łączna obejmuje skazania jedynie za te przestępstwa, które zostały już objęte wyrokiem łącznym uprzednio wydanym. W takiej sytuacji procesowej przedmiotem rozważań, a następnie przedmiotem rozstrzygnięcia sądu nie była ta sama kwestia, która została już uprzednio prawomocnie rozstrzygnięta.

II KK 310/06 – postanowienie z dnia 27 lutego 2007 r.

Przepis art. 535 § 3 k.p.k., w brzmieniu ustalonym ustawą nowelizującą z dnia 12 stycznia 2007 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 116) w zdaniu pierwszym do średnika, formułuje brak wymogu sporządzenia uzasadnienia orzeczenia sądu kasacyjnego, w razie uznania kasacji za oczywiście bezzasadną, natomiast w zdaniu drugim, po średniku, obowiązek sporządzenia takiego uzasadnienia, w sytuacjach procesowych tam określonych, w których uzasadnienie należy spo-

rządzić, na wniosek strony. Brak wymogu sporządzenia uzasadnienia sformułowany w obecnie obowiązującym art. 535 § 3 k.p.k. nie oznacza ustawowego zakazu sporządzenia uzasadnienia, które może zostać sporządzone w razie podjęcia takiej decyzji przez sąd, pomimo uznania kasacji za oczywiście bezzasadną.

V KK 4/07 – wyrok z dnia 1 marca 2007 r.

W sprawie o wydanie wyroku łącznego, w wypadku zbiegu dwóch lub więcej kar 25 lat pozbawienia wolności, sąd okręgowy orzeka w składzie jednego sędziego i dwóch ławników (art. 28 § 1 k.p.k.), ewentualnie w składzie trzech sędziów (art. 28 § 2 k.p.k.).

W razie wymierzenia przez sąd okręgowy kary dożywotniego pozbawienia wolności za jedno przestępstwo, bądź jako kary łącznej w postępowaniu zwyczajnym albo w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, apelację rozpoznaje, zgodnie z art. 29 § 2 k.p.k., sąd apelacyjny w składzie pięciu sędziów.

I KZP 30/06 – wyrok z dnia 8 marca 2007 r.

1. W sytuacji, gdy w apelacji – wniesionej na niekorzyść przez podmiot profesjonalny – kwestionuje się prawidłowość ustalenia zachowania wyczerpującego znamiona przestępstwa niebędącego przedmiotem zarzutu w rozpoznawanej sprawie, lecz zachowania, którego ustalenie stanowi element podstawy rozstrzygnięcia w sprawie, dopuszczalne jest podnoszenie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych także wtedy, gdy kwestionuje się nie tyle ustalenia faktyczne przesądzające o tym, że oskarżony danego zachowania się dopuścił, ale ocenę prawną, która doprowadziła do przyjęcia, że zachowanie to wyczerpywało znamiona przestępstwa.

2. Nie może być uznany za sprawcę przestępstwa określonego

w art. 265 § 1 k.k. ten, kto udostępnia informacje niejawne w granicach określonych jego prawami i obowiązkami.

I KZP 1/07 – postanowienie z dnia 21 marca 2007 r.

1. Skoro przepis art. 469 zd. 2 k.p.k. odwołuje się wprost do art. 325i § 1 k.p.k., a to unormowanie wyznacza określone warunki, w tym konkretne terminy, w jakich dotychczas prowadzone dochodzenie powinno przybrać formę śledztwa, to nie znajduje podstaw rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym w każdej innej sytuacji, w której zmiana formy postępowania przygotowawczego z dochodzenia na śledztwo nastąpiła z powodu nieukończenia dochodzenia w dopuszczalnym (przewidzianym inną ustawą) terminie.

2. Z punktu widzenia treści art. 469 k.p.k. – uzależniającego możliwość uproszczonego rozpoznania sprawy od formy postępowania przygotowawczego – decyzja opisana w art. 34 § 3 k.p.k. może mieć znaczenie tylko wówczas, gdy została podjęta w stadium poprzedzającym wniesienie oskarżenia i wtedy, gdy wyłączone na jej podstawie postępowanie przygotowawcze, w sprawie poszczególnych osób lub o określone czyny, spełniało warunki przewidziane wymienionym na wstępie przepisem.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 5/07

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik uprawniony na podstawie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy do premii z zysku ma prawo do tej premii za dany rok, jeżeli sprawozdanie finansowe pracodawcy za ten rok nie wykazuje zysku na skutek utworzenia rezerwy celowej rozwiązanej w następnym roku kalendarzowym, w związku z niewykorzystaniem jej w znacznej części?”

III UZP 2/07

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy emerytowi wojskowemu, w okresie od dnia 1 października 2003 r., w związku z brzmieniem art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66) przysługuje do emerytury wojskowej dodatek rolny, przewidziany w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin oraz o zmianie ustawy o podatku rolnym (Dz. U. Nr 10, poz. 53)?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II PZP 4/07 – z dnia 3 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy

Wynagrodzenie pracownika wynikające z jego osobistego zaseregowania określonego stawką godzinową lub miesięczną, stanowiące zgodnie z art. 134 § 1² k.p. w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2003 r. podstawę obliczania dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych na podstawie art. 134 § 1 k.p., nie obejmuje:

- dodatku specjalnego za trudną pracę, określonego w § 12 i załączniku nr 6 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 3 lipca 1996 r. w sprawie zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń dla pracowników niebędących nauczycielami, zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez organy administracji rządowej (Dz. U. z 1996 r. N 80, poz. 375 ze zm.);

- dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 6 powyższego rozporządzenia.

I PZP 3/07 – z dnia 5 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Wypowiedzenie asesorowi sądowemu stosunku służbowego i

zwolnienie go ze stanowiska przez sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – bez upoważnienia wynikającego z zarządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ustalenia zakresu czynności członków Kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości (art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 ze zm.) – nie jest nieważne z mocy prawa.

I PZP 4/07 – z dnia 5 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie

Do rozwiązania umowy o pracę w trybie określonym w art. 24k ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) z osobą wydającą decyzje administracyjne w imieniu wójta stosuje się art. 52 § 3 k.p., nie stosuje się natomiast art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 163 ze zm.).

I UZP 7/06 – z dnia 5 kwietnia 2007 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

1. Na podstawie art. 111 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2004 r., emeryt pobierający wcześniej rentę z tytułu niezdolności do pracy nie ma prawa do ponownego obliczenia (przeliczenia) emerytury, z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu złożenia wniosku o emeryturę, według podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolej-

nych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym złożył wniosek o rentę.

2. Podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy, można ustalić na nowo (art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w punkcie 1) dla tego nowego świadczenia (emerytury), z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o emeryturę, tylko przy zachowaniu zasad określonych w jej art. 15.